

Jsme na návštěvě u paní Evy Herzanové, která se s námi podělila o svůj barvitý život. Začala vyprávěním o osvobození Hrotovic. Co se stalo?

3:33 – 3:47, 3:53 – 3:56, 3:59 – 4:06, 4:10 – 4:15

„ ... a přiletělo tam nějaký malý letadlo. Ten Rus který tam byl, měl vystřelit nějakou... jak se tomu říkalo... prostě něco vystřelit, aby bylo světlo (světlici). – A von to zapomněl vystřelit, tak tam hodil bombu – z toho letadla. Ono to letělo hodně nízko. A zabilo to tam 105 lidí tehdy v těch Hrotovicích. – Tak říkali, že toho Rusa, který to mněl vystřelit, odstřelili hned.“

Přestože si můžeme myslet, že němečtí vojáci se chovali hůř, než ruští, nebylo tomu tak.

4:20 – 4:30, 4:43 – 4:45, 4:48 – 4:56

„... takže když ti Rusi přišli, tak... nechovali se špatně, to se nedá říct, ale řekla bych, že Němci se chovali jako slušněji. – ... co se jim líbilo, tak to vzali. – Oni (Rusové) neznali dobře hodiny a když budík začal zvonit, tak oni *To je čertův ďábel*, tak začali do toho střílet.“

5:24 – 5:40

„To jsme trochu strach měli, když jsme... když se ta vojska mýjela, tak po jedné hlavní silnici odcházeli Němci a po druhé přicházeli Rusové a oni na sebe z dálky stříleli.“

Ptali jsme se, jaké to bylo po vpádu vojsk Varšavské smlouvy na území Československa v roce 1968.

25:13 – 25:19, 25:22 – 25:52, 26:02 – 26:09

„To sem byla zrovna v osm-a-šedesátým roce na dovolený u Balatonu, ... – ... v Maďarsku na dovolený a tam nám ráno přišli říkat *Nemůžeme se vrátit, přišli Rusi do... zabrali zase Česko a přišli k nám*. Takže se nesmíme vrátit, tak jsme tam byli delší dobu ale o čtyři dni dýl. A my jsme se báli jet, protože oni jezdili po silnicích a stříleli do lidí... – ... když jsem přijela tenkrát do Brna, tak to bylo vylidněný a taky odstřelili tam několik lidí...“

Rodná vesnička paní Herzanové, Heřmanice u Rouchovan, už neexistuje. Ustoupila stavbě jaderné elektrárny Dukovany.

34:24 – 34:28, 36:23 – 36:27, 36:58 – 37:22

„ No a museli jsme potom se vystěhovat... – ... dávali za hektar korunu dvacet. – K smíchu to bylo, no. Až teprve po té době, po určitý, jsme se pro to teda, když už to bylo povolený, jak komunisti odešli, tak jsme se museli... podat žádost, co všechno jsme měli a přes advokáta to šlo, tak potom naši nějaký peníze dostali...“